

Polska



Gdy kontrahent jest niesolidny

2015-06-10 17:11:12



We Francji popularnym sposobem rozstrzygnięcia sporów między kontrahentami jest ugoda (fr. transaction).

Przepisy dotyczące ugody uregulowane są we francuskim kodeksie cywilnym (art. 2044–2058). W tej kwestii istotną rolę odgrywa jednak również orzecznictwo Sądu kasacyjnego (fr. Cour de cassation), które uczyniło z ugody skuteczny instrument rozstrzygnięcia sporów m.in. w dziedzinie prawa pracy. W przypadku problemów z kontrahentem uchylającym się od spełnienia obowiązków wynikających z umowy oraz nieskuteczności wcześniejszych prób pozasądowego dochodzenia należności, a zwłaszcza wezwania do zapłaty, wierzyciel może wszcząć postępowanie sądowe.



Wierzyciel ma do dyspozycji kilka procedur dochodzenia należności, między innymi:

- postępowanie nakazowe (fr. injonction de payer)
- postępowanie uproszczone (fr. refere) - w przypadku, kiedy rozstrzygnięcie sporu wymaga szybkiej decyzji, a roszczenie nie napotyka na poważne zarzuty drugiej strony (art. 808 i 809 francuskiego kodeksu procedury cywilnej)
- postępowanie zwykłe (fr. assignation en paiement) przed sądem gospodarczym

Jeżeli dłużnik nie zastosuje się do postanowień sądu, wierzyciel ma prawo przekazać komornikowi wniosek egzekucyjny wraz z tytułem wykonawczym. Komornik doręcza wniosek dłużnikowi (fr. signification) i po upływie terminu na wniesienie odwołania domaga się spełnienia świadczenia (fr. commandement). Jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia, to komornik ma prawo do wszczęcia czynności mających na celu przymusową egzekucję należności oraz zwrot kosztów. Dłużnik może zwrócić się np. do prezesa sądu apelacyjnego o zawieszenie egzekucji, o ile może ona poważnie zagrozić jego przetrwaniu lub pociągnąć nieodwracalne dla niego skutki. Praktyczne informacje na ten temat znajdują się na stronach: www.village-justice.com, www.juriguide.com, www.juripro.com oraz www.cnb.avocat.fr.

Europejski Tytuł Egzekucyjny (ETE)



Rozporządzenie nr 805/2004, które utworzyło Europejski Tytuł Egzekucyjny, weszło w życie 21 października 2005 r. Ustanawia ono ogólne zasady i procedurę uzyskiwania europejskich tytułów egzekucyjnych. Szczegółowe regulacje oraz przebieg samej egzekucji pozostawiono w gestii prawa poszczególnych państw członkowskich. ETE jest dodatkowym środkiem służącym egzekucji należności bezspornych w ramach Unii Europejskiej. Rozporządzenie ma zastosowanie jedynie do wyroków, ugód zawartych przed sądem lub zatwierdzonych przez sąd oraz dokumentów formalnie sporządzonych lub zarejestrowanych jako dokumenty urzędowe po wejściu w życie rozporządzenia. Pierwszym warunkiem jest więc, aby ostateczne orzeczenie zostało wydane po 21 października 2005 r. Poza tym orzeczenie musi spełniać następujące warunki:

- opierać się na uznaniu roszczenia przez dłużnika, albo
- ugodzie zawartej przed sądem lub przez sąd zatwierdzonej
- dotyczyć roszczeń pieniężnych.

Roszczenie uznaje się także za bezsporne gdy:

- dłużnik nie wniósł sprzeciwu
- nie stawił się ani nie był reprezentowany przed sądem, nawet wtedy, gdy początkowo zakwestionował roszczenie w toku postępowania sądowego.

Europejski Tytuł Egzekucyjny funkcjonuje na podstawie wydanego tytułu egzekucyjnego i jest wydawany w państwie członkowskim, z którego pochodzi ten tytuł. Wyjątki stanowią roszczenia, które zostały zakwestionowane między stronami – art. 3 Rozporządzenia. Tytuły, które nie należą do tej grupy mogą uzyskać status Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego.

Rozporządzenie znajduje zastosowanie w sprawach cywilnych i handlowych. Wyjątki od tej zasady dotyczą spraw wyłączonych w art. 2 ust. 2 rozporządzenia.

Dzięki rozporządzeniu nie ma potrzeby uzyskiwania wcześniej zgody władz sądowych państwa członkowskiego, w którym ma nastąpić egzekucja. Wykonywanie ETE podlega krajowemu porządkowi prawnemu państwa członkowskiego, w którym będzie przeprowadzana egzekucja. Podlega ona bowiem takim samym zasadom, jak wyroki wydawane w danym państwie członkowskim. W tym celu wierzyciel jest zobowiązany dostarczyć właściwemu organowi egzekucyjnemu w państwie członkowskim, w którym będzie prowadzona egzekucja:

- odpisu wyroku oraz odpisu Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego
- tłumaczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego uwierzytelnionego przez tłumacza przysięgłego na język urzędowy państwa członkowskiego, w którym będzie prowadzona egzekucja.

W żadnym wypadku skuteczność wyroku albo jego uznanie za ETE nie może być weryfikowane w państwie

członkowskim, gdzie prowadzona ma być egzekucja.

Europejski Tytuł Egzekucyjny wydany w jednym państwie członkowskim musi być więc traktowany w innym państwie członkowskim tak, jakby pochodził z tego państwa. W związku z tym, bez podejmowania dodatkowych kroków, wierzyciel może zwrócić się bezpośrednio do organów egzekucyjnych państwa, w którym ma być prowadzona egzekucja, bez konieczności przedstawiania dodatkowego oświadczenia egzekucyjnego ani bez ponownego badania orzeczenia sądowego lub jego potwierdzenia.



INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO



Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego